

DIARI DE SESSIONS DE LA COMISSIÓ DE CONTROL PARLAMENTARI SOBRE LA RADIOTELEVISIÓ DE LES ILLES BALEARS DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 00348-2005 Fq.Con.núm. 33/27

IX legislatura

Any 2017

Núm. 16

Presidència de l'Honorable Sr. Carlos Saura i León

Sessió celebrada dia 26 d'octubre de 2017

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

PREGUNTES:

- 1) **RGE núm. 13826/17**, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Santiago Tadeo i Florit, del Grup Parlamentari Popular, relativa a situació dels serveis informatius... 316
 - 2) **RGE núm. 13827/17**, presentada per l'Hble. Diputada Sra. María José Ribas i Ribas, del Grup Parlamentari Popular, relativa a canvis en el programació per millorar els pèssims nivells d'audiència.. 318
 - 3) **RGE núm. 13838/17**, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Josep Castells i Baró, del Grup Parlamentari MÉS per Menorca, relativa a nombre de professionals que han deixat de fer feina a IB3 per les condicions laborals de l'actual empresa concessionària dels informatius.. 319
 - 4) **RGE núm. 13839/17**, presentada per l'Hble. Diputat Sr. David Abril i Hervás, del Grup Parlamentari MÉS per Mallorca, relativa a diferències salarials.. 321
 - 5) **RGE núm. 13823/17**, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Sílvia Cano i Juan, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a valoració de *Nàufrags de l'evolució*... 323
-
-

- 6) **RGE núm. 13825/17**, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Damià Borràs i Barber, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a integració de les redaccions d'esports d'IB3 Ràdio i IB3 Televisió... 324
- 7) **RGE núm. 13824/17**, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Sílvia Cano i Juan, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a conveni amb la Fundació Mallorca Literària.. 326
- 8) **RGE núm. 13828/17**, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Antònia Perelló i Jorquera, del Grup Parlamentari Popular, relativa a mesura de les audiències a IB3.. 327
- 9) **RGE núm. 13836/17**, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Alberto Jarabo i Vicente, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a programa de cultura LGTBL.. 329
- 10) **RGE núm. 13829/17**, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Antònia Perelló i Jorquera, del Grup Parlamentari Popular, relativa a tractament realitzat per IB3 dels successos de l'1 d'octubre... 331
- 11) **RGE núm. 13837/17**, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Alberto Jarabo i Vicente, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a audiència.. 332

EL SR. PRESIDENT:

Començarem la sessió d'avui i, en primer lloc, els demanaria si es produeixen substitucions. Doncs, molt bé. Passam a l'únic punt de l'ordre del dia d'avui relatiu a les preguntes que han plantejat els diferents grups parlamentaris.

Assisteix el Sr. Andreu Manresa i Montserrat, director general de l'Ens Públic de Radiotelevisió de les Illes Balears, acompanyat per Margalida Cardona Cardona, gerent de l'ens públic; de la Sra. Francisca Maria Perelló Sastre, directora de gestió de l'ens públic; de la Sra. Mar Cerezález Núñez, directora d'IB3 Ràdio; del Sr. Joan Carles Martorell Velázquez, director d'IB3 Televisió; del Sr. Jaume Perelló Moll, director de Transmèdia d'IB3, i del Sr. Josep Pons Reynés, director d'informatius d'IB3.

1) Pregunta RGE núm. 13826/17, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Santiago Tadeo i Florit, del Grup Parlamentari Popular, relativa a situació dels serveis informatius.

Per formular la pregunta RGE núm. 13826/17, relativa a situació dels serveis informatius, intervé el diputat del Grup Parlamentari Popular el Sr. Santiago Tadeo. Té la paraula.

EL SR. TADEO I FLORIT:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sr. Director general i alts càrrecs que l'acompanyen, benvinguts una vegada més a aquesta comissió de control de l'Ens Públic de Radiotelevisió de les Illes Balears.

Recordarà, Sr. Director general, que el mes passat li vaig fer una pregunta sobre el dispositiu, com s'havia fet el dispositiu per cobrir les notícies dels lamentables succeïts, bé, atemptats gihadistes que hi va haver a Barcelona i a Cambrils. A partir d'aquell moment ja li vaig fer esment que venia motivada la

pregunta per uns fets que ens havien fet arribar treballadors propis de l'ens públic i a partir d'aquest moment també, doncs bé, s'ha anat... se'ns ha anat reiterant aquest descontent que hi ha.

També hem vist que vostè va respondre una pregunta la setmana passada en aquest tema que mentre els treballadors, doncs, fins i tot parlen de tenir o de demanar unes condicions dignes de treball, doncs, veuen com la concessionària que té els informatius té cotxes d'alta gamma. Vostè va fer una explicació de com s'havia produït o com trobava que s'hagués pogut produir, però el cert és que en aquest parlament, quan hi ha situacions o col·lectius de distints treballadors, i n'hem vistes moltes, com puguin ser d'AENA, dels estibadors, etc., doncs, els distints grups parlamentaris que donen suport al Govern presenten iniciatives de suport a aquests treballadors, curiosament no en presenten cap quan es tracta de treballadors de la pròpia comunitat autònoma, siguin en aquest cas de... sé que això no té res a veure amb vostè, però jo li dic, com sigui de l'IDI o en aquest cas dels informatius, quan és responsabilitat del Govern que hi donen suport.

A partir d'aquí, jo crec que avui per avui el descontent que hi ha ja no és tan sols perquè hi hagi un descontent i que diguin que treballen en unes condicions que serien millorables sinó que sembla que el descontent és perquè les reivindicacions que ells tenen i posen damunt la taula o van reivindicant, doncs, no se'ls fa cas en aquest sentit. I en aquest sentit li demanàvem quina és la situació que hi ha en aquests moments i a veure que ens pot dir al respecte.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Tadeo. Li contesta el Sr. Director de l'ens públic.

EL SR. DIRECTOR GENERAL DE L'ENS PÚBLIC DE RADIOTELEVISIÓ DE LES ILLES BALEARS (Andreu Manresa i Montserrat):

Moltes gràcies i bon dia a tothom. Encantat de venir a aquesta sessió de control democràtic i de gestió i transparència d'un ens públic de radiotelevisió al Parlament que legitima i motiva i controla la nostra gestió i la meva concretament.

Vostè ha dit cinc vegades descontent, és clar, l'estat de felicitat és una cosa molt privada, subjectiva i no col·lectivitzable perquè hi ha algun estat contemporani per devora del Tibet que ho diu la seva constitució o alguna constitució del segle XIX espanyola també va dir que la gent seria feliç, tant de bo fos feliç!

És a dir, jo crec i consider que els treballadors d'IB3, 100 persones; els treballadors de les contractes, 350, 400, segons les circumstàncies, es troben en unes condicions de dignitat millorable i de respecte als drets salarials, millorables en qualsevol circumstància sempre, i en el dret de treball de conciliació familiar fins aquí on nosaltres podem arribar.

Dues circumstàncies, sobre 100 treballadors de l'Ens Públic IB3 l'empresa pública o l'ens instrumental té capacitat d'actuació vinculada a la normativa de l'administració pública autonòmica.

Sobre la circumstància dels treballadors de les contractes, en cap cas equiparable a AENA o als estibadors, per circumstàncies emocionals i laborals, és la seva empresa contractista i és la seva relació amb els seus delegats i comitès. Evidentment, que, com a gestors públics, jo, nosaltres, tenim tutela i observació i vigilància de les condicions de les licitacions de les adjudicacions que es facin amb les condicions millors, favorables i ajustades a la normativa laboral i a les condicions.

Les condicions laborals històricament s'han guanyat fruit de les tensions, del diàleg i de la pugna entre les dues parts, entre els treballadors i els seus patrons, entre els empleats, funcionaris o no funcionaris, i l'administració. Reconec que hi ha gent que podia... l'opinió és individual i lliure, repetesc, l'expressió del sentiment emocional també. Jo no som conscient d'una situació, diguem-ne, dramàtica.

Crec que hi ha moltíssima gent que vol venir a fer feina a IB3, bona senyal. I senyal també circumstancial que el sector audiovisual i el sector periodístic va patir en el passat per mor de la crisi les retallades globals i concretes, una malmenada que no s'ha recuperat encara que nosaltres ajudarem a contribuir que es recuperi. Però sí és vera que en distints contextos que li he intentat explicar jo crec que les situacions milloren prou, i continuarem.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Manresa. En torn de rèplica intervé el Sr. Tadeo, per un temps de dos minuts, vint-i-cinc segons.

EL SR. TADEO I FLORIT:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sr. Director general, bé, davant la seva resposta, que deixa molt clar que és un tema subjectiu, és clar que és un tema d'una subjectivitat, no?, qui està content o descontent amb les seves condicions laborals, siguin salarials o d'altre tipus de... o que hi hagi al contracte, no?, però ja és significatiu que vostè avui aquí digui que les condicions de dignitat són millorables i que les condicions salarials són millorables, és clar, també és subjectiu, però ho ha dit.

I jo crec que en la situació que vostè, a més, esmenta que hi va haver una sèrie de retallades, doncs, jo crec que comença a ser hora que, tenint en compte els pressuposts que maneja els darrers anys, l'any passat, o millor dit, partint del 2017 i de la previsió que hi ha per al 2018, que per al 2018 té 250 milions d'euros més que totes les conselleries... 250 milions d'euros més per gastar en despesa corrent el Govern balear... no, IB3, el Govern balear, lògicament, i que totes les conselleries han crescut en el seu... en el seu... en el seu pressupost, crec que si vostè creu que s'havien fet unes retallades que varen ser excessives i tal i qual, que això ho varen parlar a inici de mandat de quin era el pressupost, d'on partia, d'on havia començat, per on havia passat i on estam en aquest moment, sembla que poder recuperar aquestes condicions laborals que han de tenir els treballadors, doncs, creiem que és el moment i creiem que hi ha d'haver aquesta reivindicació.

No pot ser que... el que vàrem poder llegir, no?, que mentre els trípodcs cauen i es fonen els focus, doncs, la concessionària, que és la que té els informatius doncs puguin comprar cotxes d'alta gamma; que sé que mesclam dues coses que probablement no pertocuen en si, però això al final, és el que s'ha dit moltes vegades en aquest parlament i el que vostè ha dit fa un moment, és un ens públic que com a gestors públics han de tenir la tutela sobre això. Crec que ara s'acosten uns pressuposts i crec que...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sr. Tadeo.

EL SR. TADEO I FLORIT:

... -acab tot d'una-, i crec que en aquests moments és el moment de reivindicar un pressupost per a l'Ens Públic d'IB3 per poder solucionar aquestes situacions laborals dels treballadors que estan en una empresa contractada fora pròpiament d'IB3, però crec, com vostè ha dit, que com a gestors públics tenen la tutela per poder-ho aclarir. Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Tadeo. En torn de contrarèplica intervé el Sr. Director, per un temps d'un minut, cinquanta-cinc segons.

EL SR. DIRECTOR GENERAL DE L'ENS PÚBLIC DE RADIOTELEVISIÓ DE LES ILLES BALEARS (Andreu Manresa i Montserrat):

Sr. Tadeo, li agraeix el to i també la inconcreció de la pregunta que em permet, diguem-ne, expressar principis generals obvis que no res concret, és a dir, però li diré, els 100 treballadors d'IB3 tenen uns plantejaments i unes circumstàncies consolidades des de l'any 2012-13, quan va haver-hi els processos de fusió de les empreses i la normativa de la Llei d'administració pública. Són menys dels que hi havia, perquè hi ha hagut 72 baixes des de 2005 fins ara. Divendres al matí el comitè d'empresa d'IB3 té una petició d'entrevista amb mi i conec el seu escrit, i sí, tenen situacions, diguem-ne, de complexa inquietud. Ara, hi ha hagut retallades i acomiadaments, i ERO i jubilacions en el passat.

Personal de contractes, els diferents contractes a informatius. Si cau el tríode, home, jo no ho veig tot però procur estar al corrent de tot el que passa. Que hi ha material millorable? Jo crec que el material s'ha renovat en gran part amb la nova contracta.

Els cotxes. Els cotxes és una cosa que són compres fetes per una multinacional adjudicatària dels nostres serveis informatius amb licitació oberta amb altres, que lloga amb *leasing* o compra amb *leasing* centenars de cotxes per a tots els seus serveis a 140 països i que els arriba. Que són cotxes híbrids? Bé, donam un missatge que es consumeix menys combustible fòssil. Que són grossos? És necessari per tenir... Que a mi m'agradaria que fossin més petits? És una opinió particular; jo quan vaig veure els cotxes tan grossos..., però és una qüestió d'eficàcia i feina, no és un luxe que ens costi a IB3 més perquè formava part de la seva circumstància de millora.

Els sous. Intentarem que sempre totes les empreses contractistes compleixin amb els seus treballadors horaris, salaris, torns, disponibilitat, conciliació familiar, descans, descans entre jornada i jornada, i jo crec que ho fan, fins i tot els que negociaven pactes oberts, i vull agrair el compromís de tots els treballadors...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Director, se li ha esgotat el temps.

EL SR. DIRECTOR GENERAL DE L'ENS PÚBLIC DE RADIOTELEVISIÓ DE LES ILLES BALEARS (Andreu Manresa i Montserrat):

... agraeix el compromís dels treballadors interns i externs.

I gràcies, president, per deixar-m'ho dir.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Director.

2) Pregunta RGE núm. 13827/17, presentada per l'Hble. Diputada Sra. María José Ribas i Ribas, del Grup Parlamentari Popular, relativa a canvis en el programació per millorar els pèssims nivells d'audiència.

Per formular la pregunta RGE núm. 13827/17, relativa a canvis en la programació per millorar els pèssims nivells d'audiència, intervé la diputada del Grup Parlamentari Popular Sra. Maria José Ribas. Té la paraula.

LA SRA. RIBAS I RIBAS:

Moltes gràcies, Sr. President. Bon dia, Sr. Manresa i tot el seu equip; moltes gràcies per ser una vegada més aquí.

Bé, a la sessió del passat 21 de setembre el Sr. Borràs ens deia que el PP ja no demanava per les audiències, i que per tant això volia dir que les audiències puguen i que anam bé. Bé, Sr. Borràs, no anam bé, no anam bé. La tendència general continua essent molt preocupant, els índexs de l'última setmana em pareix que, si no ho veig malament, eren 2,7, que jo crec que tots estarem d'acord que deixa bastant a desitjar, i, bé, no deixa de ser preocupant.

Ahir curiosament em fixava en un tuit d'un periodista de les Illes que em va parèixer interessant, que deia: "*Ayer el discurso de Francina Armengol hizo un cero en IB3, puntos suspensivos, para estudio*". Jo crec que sí, que hi hauria molt a estudiar aquí; falta d'interès de la ciutadania per la política, també, no?; tal vegada per falta d'interès per la Sra. Armengol, però també crec que, en efecte, cada vegada més hi ha una desafectació dels ciutadans de les Illes Balears amb la seva televisió pública.

I no sé exactament..., no som una gran experta en això, no sé exactament dir-los per quin motiu deu ser. Pot ser perquè no els agrada la programació; pot ser tal vegada, també, per episodis com el que hem viscut el passat cap de setmana, amb l'emissió del partit del Mallorca. No ho sé, si als pocs espectadors fidels que a més a més paguen també tenim problemes, idò crec que no anam bé. Però, bé, sigui com sigui la qüestió és que els índexs una vegada més deixen molt a desitjar, i pens que una vegada arribats a aquest punt són molts difícils de recuperar aquests índexs, perquè els espectadors costa molt de fidelitzar-los i, en canvi, no costa mica perdre'ls.

En tot cas la programació que s'estrenà el mes de maig està clar que no ha aconseguit els resultats esperats, si el que es pretenia era, entre altres coses, millorar aquests índexs. Per tant la meua pregunta, Sr. Manresa, va dirigida sobretot a saber si fa comptes vostès introduir algun canvi a la programació d'IB3 Televisió per tal de millorar aquests pèssims nivells d'audiència que es consoliden a IB3.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Ribas. Li contesta el Sr. Director general.

EL SR. DIRECTOR GENERAL DE L'ENS PÚBLIC DE RADIOTELEVISIÓ DE LES ILLES BALEARS (Andreu Manresa i Montserrat):

Moltes gràcies, Sra. María José Ribas. El pessimisme no és una circumstància estadística, evidentment, però sí, en aquest cas sí que ho és; però no és un fet irreversible. IB3 no és morta, no té un zero d'audiència; és obvi que no té un zero d'audiència en cap moment del dia, per molt que els 200 audímetres per 1.200.000 persones que habiten les Balears, que són més de mig milió d'habitatges que tenen més d'1 milió d'aparells de televisió, val, és un sistema establert que es considera que és el que mesura l'audiència, és impossible que sigui fidel perquè no...; és a dir, els diaris que "ingestaven" a les seves planes web la imatge que nosaltres gestionàvem des d'aquí no tenien zero audiència, val? Els tuits que varen fer els partits polítics distints sobre les imatges d'IB3 i que varen fer tuits de muntatge sobre els discursos d'ahir i abans d'ahir no és zero audiència.

La mateixa preocupació que vostès demostren per la televisió no és zero audiència. I una dada: IB3 és la marca informativa de referència, líder, transversal i imbatible a totes les Illes Balears, a cadascuna, a nivell informatiu, i és una marca i una plataforma multimèdia, transversal i transmèdia que el migdia a les 2 posa en marxa el cor de la gent amb les notícies del que ha passat, cada dia des de fa 12 anys, no és un mèrit nostre, és el mèrit de continuar liderant informativament el molí informatiu, que genera informació, entreteniment, cultura..., emocions, drames i notícies, singular. I un cas evident que IB3 no és indiferent a la gent i no és intrascendent és amb centenars de participacions gratuïtes d'imatges del temps que cada dia arriben als serveis informatius de meteorologia o al programa *Méteo*. És a dir, si fos una finestra tancada, closa, que donàs a una paret que ningú no mira, no, és una finestra eficaç, és una marca de referència, és una indústria de producció de notícies, cultura i producció audiovisual que genera feina i genera interès, i genera feina a centenars de persones directament, i a centenars de persones indirectament.

Les audiències aniran millorant. Totes les televisions públiques, totes les televisions tradicionals, diguem, les de pantalla fixa, d'electrodomèstic, pateixen un procés de caiguda, excepte aquelles que tenen situacions informatives d'alta emoció o d'alta intensitat com és el cas de TV3 o La Sexta, centrades en el tema de la situació a Catalunya o del conflicte català, o del desafiament català, com vostè vulgui anomenar-lo, que, per cert, avui a la 1,30 del migdia hi ha una compareixença prevista del president Puigdemont per donar referència al seu..., al final del procés, i ho seguirem nosaltres, evidentment, a la ràdio i a la televisió.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Manresa. En torn de rèplica intervé la Sra. Ribas per un temps de dos minuts.

LA SRA. RIBAS I RIBAS:

Moltes gràcies. Sr. Manresa, d'acord que la informació que arriba per molts altres canals informatius que no són només la televisió, però aquests canals no els podem..., no podem fer comparatives. Per tant l'única manera que tenim de veure

comparatives dels índexs que tenim són les que hi ha, i serveixen tant quan els resultats són bons com quan són dolents, ens han de servir.

De totes maneres crec que no m'ha contestat la meua pregunta principal, que era si feia comptes precisament fer canvis a la programació en aquest sentit o en un altre.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Ribas. En torn de contrarèplica intervé el Sr. Director general per un temps d'un minut, quaranta-cinc segons.

EL SR. DIRECTOR GENERAL DE L'ENS PÚBLIC DE RADIOTELEVISIÓ DE LES ILLES BALEARS (Andreu Manresa i Montserrat):

Gràcies, Sr. President. Gràcies, Sra. Ribas. Clar, els canvis són permanents, cada dia passen, hem hagut de canviar la programació, està previst que es canviï la programació perquè hi ha una cosa imprevista. Introduïrem les noves sèries de ficció, nous programes que es preparen, per exemple en el *prime time* del vespre, tornarà *Fred i calent*, s'estrenarà *Mai neva a Ciutat*, ja hi ha la producció de *Treu foc*.

I una notícia que els anticip, amb tots els parèntesis del món, per primera vegada en la història d'IB3 una sèrie de ficció produïda per IB3 ha estat comprada per un distribuïdor internacional de venda de sèries, que és *Treu foc*, s'estan tancant els detalls del contracte i de les cessions. I aquesta és una evidència de la capacitat creativa del sector audiovisual, dels nous actors, directors i guionistes, de les productores d'aquí i de l'aposta avantguardista estèticament i conceptualment per rejuvenir la televisió (...). *Treu foc* serà distribuïda a nivell internacional i això no havia passat mai en cap sèrie, ni cap programa d'IB3, excepte un documental que en parlaré després.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Manresa.

3) Pregunta RGE núm. 13838/17, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Josep Castells i Baró, del Grup Parlamentari MÉS per Menorca, relativa a nombre de professionals que han deixat de fer feina a IB3 per les condicions laborals de l'actual empresa concessionària dels informatius.

Per formular la pregunta RGE núm. 13838/17, relativa a nombre de professionals que han deixat de fer feina a IB3 per les condicions laborals de l'actual empresa concessionària dels informatius, intervé el diputat del Grup Parlamentari MÉS per Menorca, el Sr. Josep Castells.

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Moltes gràcies, Sr. President. I moltes gràcies, Sr. Director general per ser aquí un cop més.

Bé, la meua pregunta parteix de la constatació per part d'observadors qualificats de l'ecosistema mediàtic de les illes, d'un degoteig permanent dintre del personal vinculat a l'ens públic de persones... de professionals consolidats que han anat deixant la televisió i la ràdio a IB3.

Jo adaptaré una mica la pregunta, tenint en compte ja el diàleg que ha tingut amb el Sr. Tadeo, perquè a mi no m'interessa tant fer èmfasi en les causes, sinó compartir amb vostè, primer, l'existència o no d'aquest degoteig, i dic que no vull incidir en les causes perquè em sembla que tots som conscients i n'hem parlat també moltes vegades en aquesta comissió, de les limitacions quant a model, limitacions del model d'externalització i les limitacions quant a recursos, amb què evidentment vostè sap que compta amb tota la meua solidaritat, em refereixo evidentment a recursos econòmics.

Per tant, no m'interessa tant fer èmfasi en les causes, sinó en les mesures. Primer si realment vostè comparteix o no la idea d'aquest degoteig i, en cas afirmatiu, quines mesures es poden prendre, a curt termini i a mig i llarg també, per aconseguir que les limitacions que deia, de model i de recursos, no afectin una pèrdua del talent acumulat, que evidentment és un element de generació de valor per als nostres mitjans públics i que convindria retenir al màxim.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Castells. Li contesta el Sr. Director general.

EL SR. DIRECTOR GENERAL DE L'ENS PÚBLIC DE RADIOTELEVISIÓ DE LES ILLES BALEARS (Andreu Manresa i Montserrat):

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Castells i Baró, jo no tenc constància que cap treballador de l'empresa contractista dels serveis informàtics, que són 200 persones en xifres rodones, de Liquid Media i Mediapro, en els darrers mesos, del mes de febrer ençà hagin partit per raons..., per les condicions laborals establertes, no en tenc constància.

A IB3, empresa pública de la massa de 100, hi ha hagut distintes circumstàncies, uns se n'han anat, uns altres han tornat, però per raons personals, uns per dedicar-se a la seva empresa, altres per una baixa per maternitat, que sol ser..., o per paternitat, és a dir, per aquests drets. És a dir, gent que hagi partit incòmode, o se n'hagi hagut d'anar malmenada no em consta, o no m'ho han dit, ni als meus caps els ho han dit en cap de les circumstàncies.

De llavors ençà, del mes de febrer ençà, quan hi ha hagut l'adjudicació, hi ha hagut 6 persones que s'han aollit a aquesta diguem-ne legislació actual laboral, que permet tenir cura dels fills, parir, o tenir cura dels fills, o d'un familiar malalt, o d'un fill prematur, com ha passat en dos casos, però jo crec que no hi ha cap persona que coneguem que hagi partit diguem-ne perquè no podia pus, o no podia més, i, com a mínim, no m'ho han explicat.

Una persona va venir a dir que se n'anava de l'empresa Liquid Media, demanà l'excedència, fa 15 dies, que nom Jaume, Jaime, perquè es volia dedicar a una cosa vinculada, semblant al mateix que feia, que és càmera, que era anar a fer feina a una empresa audiovisual local, que tenia un horari determinat i no fer feina cada dia; però va dir: em sap molt de greu, fa dos anys, però he de canviar, perquè si no canvii ara (...), una excedència. Aquest és l'únic cas més recent que em ve al cap.

I després quan Liquid va entrar a IB3 com a concessionària, va heretar 10 places, o 10 circumstàncies laborals de persones que es trobaven en excedència, bé excedència per fer feina a una altra banda, bé excedència per treballar..., per dedicar-se a qüestions familiars i han tornat, o no, n'hi ha que han tornat i n'hi ha que no. Un que ha tornat sí que nom Jordi, ha tornat de treballar de Barcelona aquí i altres han renovat la seva excedència.

És a dir, la gent no fuig d'IB3, el contrari, la gent té ganes de venir a IB3 i un periodista que se'n va anar a la SER, nom Jaume, va presentar-se a un concurs d'editors i abans treballava a IB3 i es va presentar a un concurs per ser cap d'esports i va quedar el número 2, no va ser elegit, la SER el va fitxar i ara ha tornat per venir a treballar a IB3. La SER que seria la primera empresa audiovisual radiofònica, ha vengut per treballar a IB3. Això són coses que els descriu aquí a nivell de casuística, perquè jo consider que no hi ha escapisme, per *agobio* -no sé com es diu en català-, ofegament.

Gràcies. No sé si li he contestat.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Director. En torn de rèplica intervé el Sr. Castells, per un temps de tres minuts, cinc segons.

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Sí, m'ha contestat, la pregunta que li havia fet escrita, jo hauria volgut... i li agraesc fins i tot el detall de com l'ha contestada, no?

Jo havia modificat una mica la pregunta, atès la pregunta que ja li havia fet el Sr. Tadeo, en la línia de quines mesures..., crec que són mesures que qualsevol empresa sempre ha de tenir en cartera, tot i que en el seu cas, evidentment, aquí tenim el problema que la relació laboral no és directa entre l'ens i els treballadors, sinó que hi ha una empresa contractista enmig. Anava referida a les mesures per retenir el talent, no? Tots sabem que evidentment dintre de les condicions laborals, la salarial és fonamental, després n'hi ha d'altres que tenen a veure amb aquest estat de felicitat que vostè comentava, al qual li responia el Sr. Tadeo.

I la meua pregunta anava adreçada a dir, bé, en cas que es produeixi un degoteig de pèrdua de talent acumulat o consolidat, sigui per la causa que sigui, hi ha idees sobre la taula o hi ha projectes per mirar de retenir aquest talent, no? Evidentment, com que és una pregunta canviada sobre la marxa, atès que ja s'ha parlat de les causes a la primera pregunta, si vostè ho vol respondre doncs li estaré molt agraït

i, si no, ja tindrem ocasió de parlar-ne en una altre ocasió. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Castells. En torn de contrarèplica intervé el Sr. Director general, per un temps d'un minut i cinquanta-cinc segons.

EL SR. DIRECTOR GENERAL DE L'ENS PÚBLIC DE RADIOTELEVISIÓ DE LES ILLES BALEARS (Andreu Manresa i Montserrat):

Moltíssimes gràcies, Sr. President. Sr. Castells, i gràcies per la solidaritat que ha expressat abans, que no li he agraït, ben igual que el to a tots els diputats i diputades intervinents.

Talent, és a dir jo crec que el talent és consubstancial a l'intel·lecte i a la formació que pots adquirir amb la feina o alimentar-te dels teus caps i dels teus col·laboradors que tens al costat, o dels teus caps. És a dir, jo he après molt de gent amb la qual he fet feina, que els he tengut damunt i que els he tengut al costat o els he tengut devora o els he tengut davall; és a dir, el talent el dus, però també l'assimiles, i jo crec que IB3 és una fàbrica de talent. Hi ha talent i és una fàbrica de talent, perquè és l'única empresa, la més gran empresa de producció informativa, cultural i audiovisual, que, per número de treballadors, per pressupost i sobretot per impacte social global en aquest petit gran país, que crec que es va incorporar ahir al Parlament com a expressió, que són les Illes Balears, una suma de territoris distints.

Idò, no hi ha ningú que sigui aliè, i com ho incentivam? Primer perquè la gent interiorment pugui progressar, és a dir, jo els nomenaments que he fet de gent de la casa, la directora de la ràdio avui no hi és perquè està de vacances, que les mereixia, és una redactora de la casa; el cap d'informatius és un redactor de la casa; ells dos són periodistes, elles dues vénen del sector. Els caps de nomenament professional s'han fet incentivant la personació o la concurrència de treballadors de la casa, és a dir, autodirigir-se.

Si s'han de nomenar coordinadors o no coordinadors per fer programes o coordinar programes jo personalment he volgut que siguin els...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Manresa, se li ha...

EL SR. DIRECTOR GENERAL DE L'ENS PÚBLIC DE RADIOTELEVISIÓ DE LES ILLES BALEARS (Andreu Manresa i Montserrat):

... realitzadors de la casa que es coordinin amb els seus companys.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Director.

4) Pregunta RGE núm. 13839/17, presentada per l'Hble. Diputat Sr. David Abril i Hervás, del Grup Parlamentari MÉS per Mallorca, relativa a diferències salarials.

Per formular la pregunta RGE núm. 13839/17, relativa a diferències salarials, intervé el diputat del Grup Parlamentari MÉS per Mallorca el Sr. David Abril.

EL SR. ABRIL I HERVÁS:

Sí, bon dia a tothom. Bon dia, Sr. Manresa, i a tot l'equip també d'IB3, veig que avui falta també la directora de la ràdio.

La meva pregunta és molt clara i és relativa a les diferències salarials que hi pugui haver dins IB3, que és un tema també font de suspicàcia, especialment en els darrers temps arran dels conflictes laborals que hi ha hagut, per ventura no tant dins el propi personal d'IB3, però sí amb les empreses sots-contractades.

Desconexim si hi ha aquestes diferències salarials dins IB3 més enllà del que ens arriba o ens ha arribat a través d'aquests conflictes, però sí que som conscients, primer, de que IB3 és hereva, i vostè ho pateix, de moltes herències del passat, que no són precisament positives, que són males herències, i, segon, perquè no vénen desglossats als pressuposts de la comunitat, més enllà de saber el que surt al capítol 1. A l'únic que tenim accés és a través del portal de transparència de l'ens, als sous dels quatre alts càrrecs de l'ens, inclòs el seu, que es troben envoltant els 50.000 euros.

Per tant, nosaltres voldríem aclarir des del nostre grup, i si no m'ho contesta li demanaré per escrit o li faré una sol·licitud de documentació, a veure si tenc més sort que a la passada legislatura, perquè no ho vaig arribar a esbrinar, i és: primer, si hi ha personal propi d'IB3, tot i que ja entenem que per a mi, igual que per a vostè, tots són treballadors i treballadores d'IB3, independentment d'on estigui adscrits.

Inclosos els complements, tenen salaris equivalents o superiors a cap alt càrrec de l'ens? I si és així, voldríem saber quants, no m'interessa saber noms i llinatges, però voldríem saber si això és així, perquè nosaltres ho considerariem una disfunció.

Si això és així, si es té pensat corregir-ho, perquè moltes vegades hem parlat de canvi de model i nosaltres pensam que una de les peces clau d'aquest canvi de model, sobretot d'ençà que en el 2014 es varen fusionar els diferents ens independents que conformaven IB3, una de les coses que s'hauria de clarificar és la relació de llocs de treball per respondre a aquesta perspectiva de canvi de model.

Finalment, també si és, ja és una qüestió més d'opinió, si és vostè conscient, que a més ha estat sindicalista, del greuge que això pot representar quan justament el gruix, que per a mi és un dels principals mals d'IB3 o un dels principals handicaps d'IB3, quan el gruix de la plantilla d'IB3 no és d'IB3 sinó que és de les empreses sots-contractades, per molt que hagin millorat condicions laborals a partir del darrer contracte.

Aquesta és la pregunta, que són diverses preguntes dins una mateixa.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Abril. Li contesta el Sr. Director.

EL SR. DIRECTOR GENERAL DE L'ENS PÚBLIC DE RADIOTELEVISIÓ DE LES ILLES BALEARS (Andreu Manresa i Montserrat):

Sí, hi ha sous que són superiors quant a la seva quantitat mensual al sou del director general i d'altres alts càrrecs de la casa, és a dir, que són semblants tots, no? Per quina raó? Perquè estan estabilitzats els complements i les categories i els plus des de l'any 2013 quan l'administració va fer la racionalització de salaris i categories professionals i personals de l'ens del sector públic instrumental de la CAIB.

Són tots? No, gent que té responsabilitat de gestió, plus en proporció a la seva funció d'edició o presentació.

Bé, jo no he vingut a fer feina a IB3 pel sou, és obvi, ni he vingut a perseguir la gent que cobri, que hi ha que cobren més que el director general? No és habitual a una estructura empresarial, ni pública ni privada, que hi hagi gent que cobri... que els que estan per sota cobrin més que la cúpula, per un qüestió de coherència o d'història, però jo no aniré a esporgar la gent si és legal, és justa i honestament esporgar el sou de la gent, no?, a més, el sou forma part de la seva pròpia circumstància, però evidentment no hi ha res que sigui il·legal i al·legal.

Que m'agrada? Que hi ha una enorme diferència entre els sous interns i els sous de les contractes? Sí, però això són les anomalies d'origen d'aquesta casa.

Com es pot, diguem-ne, compensar? Jo crec que s'ha de compensar per baix i compensar també que tothom tengui un equilibri en funció de les seves responsabilitats. És a dir, el salari dels treballadors i treballadores d'IB3, que són 100 més els 10 càrrecs directius, s'ajusten el que estableix la disposició addicional quinzena de la Llei 15/2012, en la qual es fixaren les bases per a la racionalització dels salaris i les categories professionals del personal de l'ens públic instrumental de la CAIB. Li llegeix ara el text preparat escrit perquè no cregui que no quedi constància del que he dit. L'adaptació dels sous i categories professionals del personal de l'Ens Públic de Radiotelevisió de les Illes Balears a aquesta disposició addicional es va fer l'any 2013 posant fi a la situació de diversitat de categories professionals, estructures salarials i quanties retributives, amb aquesta adaptació es varen homogeneïtzar les quanties i els complements retributius del personal d'IB3 a fi d'eliminar els casos de desigualtat interna quant a salaris.

En qualsevol cas, volem deixar constància que les retribucions del personal d'IB3 no superen, en cap cas, les fixades per l'administració de la comunitat autònoma per als empleats públics amb funcions iguals o similars, tenint en compte tots els conceptes retributius.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Manresa. En torn de rèplica intervé el Sr. Abril, per un temps de dos minuts, cinc segons.

EL SR. ABRIL I HERVÁS:

Sí. No, Sr. Manresa, sap que jo tenc fama de comunista, però no era l'objecte d'aquesta... el Sr. Miquel Vidal m'ho diu fins i tot pel carrer, què tal comunista?, quan em veu de tant en tant. No era l'objecte d'aquesta pregunta plantejar cap mena de purga dins IB3, que no se'm malinterpreti, però sí que m'agradaria que em respongués d'una manera una mica més concreta: quanta gent es troba en aquesta situació amb salaris iguals, equivalents, aproximats als directius en relació amb el total de la plantilla pròpia d'IB3?

Si acomplirien els requisits per accedir avui en dia a la funció pública de les Illes Balears?

I, sent conscient d'aquest desequilibri que vostè mateix ha reconegut, com pensa resoldre aquesta situació?

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Abril. En torn de contrarèplica intervé el Sr. Director general per un temps de dos minuts.

EL SR. DIRECTOR GENERAL DE L'ENS PÚBLIC DE RADIOTELEVISIÓ DE LES ILLES BALEARS (Andreu Manresa i Montserrat):

Quants són? Entre cinc i sis persones tenen sous lleugerament superiors als 50.000 euros que us he fet referència, així, en general. És a dir, però jo no he anat a purgar, ho vaig veure una vegada i ja està, és a dir, no he anat a esporgar, esporgar, no he dit purgar, esporgar, que vol dir triar, o a remirar, i els tenen fruit de la seva circumstància, de la seva categoria, de la seva disponibilitat i la seva circumstància d'edició, presentació i el que fos.

Que s'ha de fer una regulació? Sí, però s'ha de fer d'acord amb el seu conveni, d'acord amb la reglamentació de l'administració, que no hi hagi abismes salarials, i dic, l'abisme salarial s'acabarà el dia que la plantilla d'IB3 estigui internalitzada, si el Govern ho decideix i s'ajusta a les partides pressupostàries necessàries. Ho dic perquè amb una plantilla internalitzada no hi hauria per a la mateixa categoria sous tan dispars.

A mi no m'incomoda, em sorprèn una mica, que hi hagi gent que cobri més que el director general, però són tres, quatre, cinc com a màxim, no els sé de memòria, sé qui són, però estic dubtant sobre la seva circumstància. Però no hi ha... és a dir, jo crec que s'ha de fer un procés en el moment que es defineixi exactament la grandària i el pes econòmic que ha de tenir IB3 en el futur com a plataforma multimèdia, que s'estableixin les categories salarials i les funcions i les necessitats, bàsicament. Necessitats, funcions i categories salarials.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Director.

EL SR. DIRECTOR GENERAL DE L'ENS PÚBLIC DE RADIOTELEVISIÓ DE LES ILLES BALEARS (Andreu Manresa i Montserrat):

Ah, un moment! M'havia demanat si... perdoni, eh!

EL SR. PRESIDENT:

Li quedaven vint segons.

EL SR. DIRECTOR GENERAL DE L'ENS PÚBLIC DE RADIOTELEVISIÓ DE LES ILLES BALEARS (Andreu Manresa i Montserrat):

Els requisits, vol dir que si són competents acadèmicament i lingüísticament?

EL SR. ABRIL I HERVÁS:

Bé, em referia a requisits d'accés a la funció pública de les Illes Balears.

EL SR. DIRECTOR GENERAL DE L'ENS PÚBLIC DE RADIOTELEVISIÓ DE LES ILLES BALEARS (Andreu Manresa i Montserrat):

Jo crec que, en general, tothom està capacitat acadèmicament i lingüísticament, algun no és catalanoparlant, però em varen dir que era competent a l'hora de l'escriptura.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Director.

5) Pregunta RGE núm. 13823/17, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Sílvia Cano i Juan, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a valoració de *Nàufrags de l'evolució*.

Per formular la pregunta RGE núm. 13823/17, relativa a valoració de *Nàufrags de l'evolució*, intervé la diputada del Grup Parlamentari Socialista Sra. Sílvia Cano.

LA SRA. CANO I JUAN:

Gràcies, Sr. President. Molt bon dia, Sr. Manresa i el seu equip. Jo li vull demanar per un projecte que em sembla molt interessant, que ha tengut un gran impacte internacional, em refereixo al documental *Nàufrags de l'evolució*, coproduït per aquesta casa, un documental sobre la flora i la fauna menorquines, concretament surt una sargantana de l'illa de l'Aire i una planta endèmica.

Són moltes les bones notícies que hem pogut escoltar i llegir aquests dies sobre aquest documental, que ha guanyat el premi de millor film europeu a un prestigiós festival de Nova York, un punt de trobada de reconeguts cineastes però també científics: la seva selecció a un festival sobre natura; que el

canal francès de televisió Arte ha adquirit els drets d'emissió per a França i Alemanya; o que ha suscitat l'interès de plataformes com Netflix, Amazon o diferents aerolínes internacionals.

Voldriem conèixer el seu punt de vista, que pugui valorar aquest fet que al nostre parer és molt positiu, i conèixer una mica més en profunditat en què consisteix aquesta col·laboració, coproducció de la casa, i quin impacte això tindrà per a IB3. I també si tenen pensat projectar-lo per tal que els telespectadors puguin gaudir-lo.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Cano. Li contesta el Sr. Manresa.

EL SR. DIRECTOR GENERAL DE L'ENS PÚBLIC DE RADIOTELEVISIÓ DE LES ILLES BALEARS (Andreu Manresa i Montserrat):

Bon dia, Sra. Cano. És una meravella, és una meravella menorquina, feta per menorquins, que ha tengut impacte global mundial, que durarà... el temps que el suport audiovisual duri, dècades, segles, per ventura, és així de clar, feta per dues persones humils, treballadores, que s'han passat -bàsicament el presentador realitzador, Antoni Escandell, juntament amb na Maria Seguí i els seus fills- mesos a la intempèrie, mesos cercant el joc d'una sargantana negra dins una flor i com van fent la caça i com transcorre el món i la vida a l'illa de l'Aire. Jo l'he vist dues vegades i no em cansaré de veure'l, perquè és l'exemple de com algú amb una obsessió, amb un argument, amb una definició tècnica suficient pot captar com una flor caça a mitges amb una sargantana els insectes i veu com passa la vida i la mort, perquè és així, la vida i la mort, a una illa que es diu l'illa de l'Aire, que es troba a la costa de Menorca pegant cap a Mallorca.

És una història d'èxit internacional, reconeguda per la seva categoria a tots els festivals que vostè ha dit i a les plataformes de pagament, que a Nova York l'han projectada a un cinema i li han donat un premi (...), com vostè recordava, i que nosaltres el mes de novembre, d'aquí a quatre dies, l'emetrem i ho direm obertament i ho explicarem, i ho celebrarem també amb Antoni Escandell i companyia, i també celebrarem els èxits d'altres documentals recents com *Espies en l'arena*, de Pablo Azorín i Marta Hierro; *Woody*, de Jaume Carrió i Laura Gost; *La mort d'un arquitecte*, de Miguel Eek; o el que us he contat de *Treufoc*. És a dir, tres documentals que han estat premiats recentment aqueixa setmana, els darrers quinze dies, a distints... El primer, *Woody*, és un còmic dibuixat, és una història dibuixada, una pel·lícula dibuixada per dos joves mallorquins; *Espies en l'arena* és una història que fa referència... va ser un protagonista amagat a Mallorca que era un comunista republicà i multimilionari en distintes èpoques de la seva vida, que va passar..., és un resum molt ràpid, però que va viure a Mallorca i hi viuen els seus fills; i *Vida i mort d'un arquitecte* és el drama i l'obra que fa referència a Josep Ferragut.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Director. En torn de rèplica intervé la Sra. Cano, per un temps de tres minuts, quaranta segons.

LA SRA. CANO I JUAN:

Simplement des del Grup Socialista el que volem fer és donar públicament l'enhorabona tant a Antoni Escandell com a Joana Maria Seguí, la seva productora, per aquest magnífic documental tan reconegut. Crec que, a més, aquest reconeixement és també un reconeixement en certa mesura al sector audiovisual de les nostres illes per la gran qualitat dels nostres creadors i del talent que hi ha aquí. També volem reconèixer-li, a vostè i al seu equip, el suport públic a aquesta coproducció perquè el suport institucional ha de servir com a palanca i impuls d'aquests projectes de gran envergadura, i esperem -i avui ha fet alguns anuncis en aquest sentit- que tinguem més alegries com aquesta en el nostre sector audiovisual.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Cano. En torn de contrarèplica intervé el Sr. Director general, per un temps de dos minuts, trenta segons.

EL SR. DIRECTOR GENERAL DE L'ENS PÚBLIC DE RADIOTELEVISIÓ DE LES ILLES BALEARS (Andreu Manresa i Montserrat):

Moltes gràcies, Sra. Cano i Sr. President. Aquesta i aquestes històries distintes que he explicat són una demostració que el talent i la capacitat creativa, l'esforç, la investigació, el detall, ja sigui dins un arxiu, ja sigui amb una càmera d'objectiu de macro dins una flor, o voltant per arxius mundials, o dibuixant pacientment una pel·lícula a mà, triomfa si té els arguments i l'imant de la història que els faci vibrants en pantalla o els faci interessants, i després que els reconeguïn, i si ve de les Illes Balears, encara més.

I també és vera que és un exemple que amb molt pocs doblers, fruit de la crisi econòmica que s'ha patit i de l'austeritat imposada al sector, es poden fer històries sumant o remuntant amb petites aportacions. Ho diré perquè és públic: nosaltres els vàrem aportar -i això és una història de mesos i fins i tot va començar abans que nosaltres hi arribàssim, perquè jo record molt bé quan vaig veure la Sra. Seguí i el Sr. Escandell a Menorca, que varen venir a visitar-me a IB3- nosaltres vàrem aportar 14.000 euros, que 14.000 euros són les aportacions habituals que feim en aqueixes històries per començar. L'Institut d'Estudis Baleàrics, 5.400; el Consell de Menorca, 9.000. En total d'ajudes públiques ha tengut 28.000 euros. La resta, 68.000 euros, ha estat a càrrec de la productora, d'Antoni Escandell i na Marina Seguí i el seu crèdit hipotecari o el seu crèdit personal que han fer per fer-ho. No tan sols són les hores i els dies i el fred passat, i el sol a la muntanya, damunt l'illa de l'Aire, ajagut en terra, (...), o intentant reproduir dins una flor la història per poder filmar-la, sinó que és una història de risc econòmic, i que evidentment, en una

carta que ell ens ha fet arribar, diu: "El món mai no hauria conegut aquesta història que ha despertat tant d'interès de les nostres illes si no s'hagués fet aqueixa aposta personal i també institucional, que és la sargantana de l'illa de l'Aire".

És a dir, històries d'èxit a vegades poden quedar oblidades dins el calaix per la manca de finançament. En el que nosaltres puguem, ara, amb els nostres concursos d'ajudes a produccions, amb els concursos d'ajudes a produccions que fa l'ILLENC, l'Institut d'Estudis Baleàrics, i fan els consells insulars i l'Ajuntament de Palma, intentarem que la producció audiovisual quedi, diguem-ne, musculada i triomfi en la mesura del possible.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Director.

6) Pregunta RGE núm. 13825/17, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Damià Borràs i Barber, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a integració de les redaccions d'esports d'IB3 Ràdio i IB3 Televisió.

Per formular la pregunta RGE núm. 13825/17, relativa a la integració de redaccions d'esports d'IB3 Ràdio i d'IB3 Televisió, intervé el diputat del Grup Parlamentari Socialista Sr. Damià Borràs.

EL SR. BORRÀS I BARBER:

Gràcies, president. Sr. Director, benvingut, bon dia, a vostè i a tot el seu equip. Jo no li parlaré ni d'Audis ni d'audiències. Vostè va anunciar, ho vam poder seguir pels mitjans de comunicació fa ja un temps, que es va produir la integració de les redaccions d'esports i d'informatius de caràcter general d'IB3 Ràdio i..., perdó, d'esports d'IB3 Ràdio i d'IB3 Televisió. Açò genera sinèrgies que són especialment interessants, entenc, en aquest món multimèdia, transmèdia que vivim, i també davant les circumstàncies que... que viu vostè, pressupostàries i de personal, perquè jo li he dit que no li parlaria d'audiències però, per exemple, Radiotelevisió de Madrid, que depèn del Parlament de Madrid, té una audiència del 4,8%; a Madrid no tenen problema d'idioma, allà, que hi hagi una part de la població que prefereixi veure o escoltar en un altre idioma, amb un pressupost que més que duplica el d'IB3 i amb 452 treballadors, que quasi multiplica per 5 els treballadors que té vostè. I ja no parlem de TV3, que té 2.319 treballadors, bé, la Corporació Catalana, TV3 i Catalunya Ràdio, 2.319 treballadors, i un pressupost de 988,8 milions d'euros.

Açò vol dir que hi ha un esforç aquí per aconseguir que surti un producte digne de qualitat, amb molts pocs recursos econòmics i molts pocs recursos humans, i ja no parlem de recursos tècnics, perquè, evidentment estic segur que vostè compartiria amb mi que seria millor que anessin amb un vehicle els seus treballadors més luxós i amb disposició de mitjans tècnics molt millors per fer la seva feina. Els mitjans tècnics depenen del pressupost, els vehicles depenen de l'empresa que contracta els treballadors, no d'IB3.

Per tant, difícilment vostè ho pot resoldre, però posats a somniar, el Sr. Fourier en el seu XIX somniava que si hi havia socialisme, la mar tindria gust de llimonada, cosa que seria fantàstic. Però evidentment aquest senyor va ser el primer que va parlar de feminisme, però allò de la mar no ho va endevinar gens. Però, en tot cas, posats a somniar bé està que tinguem un país que pugui somniar en tenir uns productes audiovisuals molt bons, com és *Nàufrags de l'evolució*, i que evidentment amb molt poc pressupost, però molta sensibilitat per part dels seus autors i trobat audiència i ser escoltats per part d'IB3, ha estat possible que puguin fer aquest producte i el puguin emetre al món. És a dir, les illes es mostren al món i IB3 no només ens mostra com és el món als ciutadans de les illes, sinó que mostra al món com són les illes, que jo crec que és tan o més important que l'altra cosa, no?

En tot cas, jo crec que és molt positiva aquesta sinergia de les redaccions. Per una banda, entenc que se n'ha fet de la necessitat virtut, però sobretot és aconseguir diguéssim que els treballadors puguin treballar més bé junts i puguin, per tant, oferir un producte de molta més qualitat, en aquest cas en als oients d'IB3 Ràdio i als telespectadors d'IB3 Televisió.

Jo li demanava com ho valora en aquest sentit i evidentment esports és una de les parts d'IB3, de la graella d'IB3 que té més audiència, tant d'IB3 Ràdio i IB3 Televisió i és normal perquè açò passa perquè és un producte de qualitat que s'ofereix als espectadors. És a dir, esports, informatius, producció pròpia, IB3 és quan excel·leix en qualitat, però també excel·leix en audiència, és a dir, aquesta qualitat és reconeguda per la gent de les illes en aquest sentit. I és per açò que li ho volia demanar, que m'he embullat una mica, però vostè ja m'ha entès, estic convençut.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Borràs. Li contesta el Sr. Director general.

EL SR. DIRECTOR GENERAL DE L'ENS PÚBLIC DE RADIOTELEVISIÓ DE LES ILLES BALEARS (Andreu Manresa i Montserrat):

Moltíssimes gràcies, Sr. President. Sr. Damià Borràs, la integració de la ràdio i la televisió a nivell informatiu i de programació és un procés en marxa. És a dir, és una història que es demostra cada dia i a cada moment. Ahir hi va haver un programa de ràdio des de Formentera en directe al migdia, Esports 3, que hi havia en Xisco Díaz i en Joan Fortesa, cap d'esports territorial de ràdio, i també en gestió sobre la televisió, juntament amb el director d'informatius; hi havia en Raul Medrano, que és el redactor d'Eivissa i Formentera; el vespre vàrem fer una transmissió històrica en aquest cas de la Societat Esportiva Formentera amb l'Atlètic de Bilbao, que varen empatar 1 a 1, hi va haver una retransmissió a posta, exclusiva per la ràdio. Mentre que passava la cua del debat del Parlament durant una hora a la plana web i a la televisió.

És a dir, el moviment es demostra caminant, de quina manera? Els redactors puguin treballar peces informatives conjuntes, coherents..., és a dir, que siguin més racionals els esforços, els viatges. Tenim ara la circumstància pletòrica que

hi ha 4 equips de 2B jugant des de les Illes Balears, el Formentera, el Penya Santa Eulàlia, l'Atlètic Balears i el Mallorca, la qual cosa suposa que els redactors de la ràdio i la televisió, sense distinció ni categoria distinta d'un de l'altre, ni importància, puguin fer feina en productes i en cobertura. I també tenim futbol sala, tenim els programes d'esports femenins de volei i de handbol.

Jo crec que la integració es demostra funcionant, és evident que si les redaccions diguéssim nascudes en el mateix lloc i no separades per 20 quilòmetres i 25 minuts de trajecte, seria més fàcil. Però jo crec que els continguts es planifiquen de manera coordinada, tant a la ràdio com a la televisió, els continguts informatius, els continguts esportius, els esports també són una àrea dels serveis informatius.

És a dir, jo crec que les cobertures esportives és un cas on la televisió hi pot fer molta feina i molt de joc. I tenir el seu sentit ser una ràdio i televisió pública, per dedicar espais i temps a equips i esports que, per categoria i per afició, són en aquest cas de minories territorials, o minories insulars, o minories sectorials. I perquè tenguem eco i tinguem importància, la ràdio i la televisió públiques els fa cas i els retransmet, sobretot quan els seus espectadors no hi poden ser en viu en el camp, o a l'estadi, o la seva piscina, si és el cas.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Manresa. En torn de rèplica intervé el Sr. Borràs per un temps de 55 segons.

EL SR. BORRÀS I BARBER:

Sí, gràcies. És que evidentment en el segle XXI la televisió convencional és una cosa que anirà passant una mica a la història, no? Haurà estat una història relativament curta la de la televisió convencional, com passarà a la història el treball *in situ* també per a moltíssimes treballadors que podran fer feina cadascú des del lloc, fent feina a través de mitjans telemàtics, feina conjuntament, fins i tot podrem fer feina cadascú des de la nostra illa de residència, sense que es noti el resultat. Com estic segur que en molts de casos passa ja actualment, que cadascú pot fer feina, moltes feines, sobretot quan són feines de dirigir, de pensar, de coordinar, cada un des del seu lloc, sense que açò es noti i sense que hagi de ser notícia i es pugui alçar una cella ningú, no?

Jo entenc que la integració de mitjans és fonamental a la televisió, sobretot amb la precarietat de recursos...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant Sr. Borràs, li queden deu segons.

EL SR. BORRÀS I BARBER:

Em queden deu segons, idè així ja està. Bon dia.

(Algunes rialles)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Borràs. En torn de contrarèplica intervé el Sr. Director general, per un temps de dos minuts, cinc segons.

EL SR. DIRECTOR GENERAL DE L'ENS PÚBLIC DE RADIOTELEVISIÓ DE LES ILLES BALEARS (Andreu Manresa i Montserrat):

Moltes gràcies. Hi ha una cosa que m'he estalviat, o m'he oblidat. A través de les plataformes en xarxa Facebook, Twitter, Instagram, la feina de les redaccions integrades permeten fer coses que queden escapçades en els informatius o en els resums dels telenotícies, el telediari el matí o el vespre, el gols de tercera divisió, repetir els gols, fer votar els gols. O per exemple fer retransmissions en *streaming* de partits que no es poden veure en pantalla, en TDT o el que sigui alternatiu, el que fem és súper diumenge, o súper dissabte que donam partits retransmesos en *streaming* o partits que directament des d'una càmera a un estadi, directament a les plataformes no de televisions lineals, sinó plataformes d'internet. I això són coses que permeten fer feines molt més enllà del que surt en pantalla, o a la ràdio es comptabilitza. I és un esforç per continuar desenvolupant i veure els gols, votar els gols, fer participar.

Ara mateix a través de les xarxes fem participar la gent perquè triï el nom que creu que és el més oportú per batejar la micro sèrie que fem sobre la història de l'anterior bisbe en ficció. És a dir, cara o creu, en vida teva i els secrets de palau, i la gent vota en el Twitter, per exemple, si ho cerca al Twitter. I això és incentivar la participació i rompre una mica els esquemes i els motlles que siguin d'un mitjà de comunicació tradicional, en crisi, com tots, que consti que tots els mitjans de comunicació estan en crisi perquè es reformen i es renoven sempre. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Director.

7) Pregunta RGE núm. 13824/17, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Sílvia Cano i Juan, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a conveni amb la Fundació Mallorca Literària.

Per formular la pregunta RGE núm. 13824/17, relativa a conveni amb la Fundació Mallorca Literària, intervé la diputada del Grup Parlamentari Socialista Sra. Sílvia Cano.

LA SRA. CANO I JUAN:

Gràcies, Sr. President, bon dia de nou. Jo li volia demanar per una iniciativa d'IB3 de recuperació de la memòria oral de Mallorca. És concretament d'un conveni signat amb el Consell de Mallorca, amb la Fundació Mallorca Literària, per posar en marxa l'Arxiu Oral de Mallorca. Pensam que és una iniciativa que té gran valor per a la divulgació del nostre patrimoni cultural i que recordem que entronca perfectament amb la funció de servei públic marcat per la Llei 15/2010, de l'ens públic.

Mantenir la memòria viva és una obligació de qualsevol ràdio i televisió, i aquí vull obrir també un parèntesi perquè aquesta memòria viva també inclou la memòria democràtica, la memòria republicana, la memòria de la Guerra Civil, la memòria de la infame Guerra Civil.

I per tant, aprofitant avui que parlam d'aquesta recuperació d'aquest llegat de la memòria, m'agradaria demanar-li per aquest projecte concret de la Fundació Mallorca Literària, i aprofitar també per felicitar-lo -avui ja el felicito dues vegades- per un documental que crec que també és exquisit, com és el de la fossa de Porreres, que recupera la memòria històrica, *El silenci trencat*; va ser un documental que a més ha tengut el reconeixement dels historiadors de les nostres illes i que té una gran labor de pedagogia.

Recuperar la nostra memòria en general, democràtica, oral, la tradició popular, és part essencial del nostre patrimoni. Voldriem conèixer una mica més el contingut d'aquest conveni, quina orientació es donarà a aquesta difusió de la memòria oral a través d'IB3 Ràdio, i entenc que aquesta col·laboració en si mateixa és una pota fonamental d'aquest projecte en qüestió de divulgació de la tradició oral, si no vaig malament únicament i exclusivament mallorquina. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Cano. Li contesta el Sr. Manresa.

EL SR. DIRECTOR GENERAL DE L'ENS PÚBLIC DE RADIOTELEVISIÓ DE LES ILLES BALEARS (Andreu Manresa i Montserrat):

Moltes gràcies. Ahir vespre, a les deu del vespre, a través d'IB3 Ràdio hi havia un exemple dels fruits d'aquest conveni programa d'execució que és el programa *Aire*, que Joan Cabot, amb La Perifèrica, vàrem començar a la televisió, enregistrant cançons populars de les Illes Balears, i tradicions verbals de les Illes Balears, i oficis, reinterpretats a vegades per joves i presentat per un cantant jove que és en Joan Frontera, de BOC. Ahir vespre a les 10 en Joan Cabot emetia el seu programa primer sobre contraban, i tenia un testimoni excepcional d'un home, germà de 14, que ell i els seus germans des de la finca Sa Torre de Lluçmajor feien contraban i explicava amb una "verbalitat" molt concreta i amb una precisió molt "daixò" com descarregaven tabac i carregaven tabac i quin era el món, la vida i el risc i el sistema, i com podia guanyar 200 pessetes descarregant un sac en un vespre quan el sou que cobrava l'amtger durant tot l'any, cobrava 1.000 pessetes. 1.000 pessetes són... 766... part d'un euro.

Aleshores això és la memòria oral, tenir la capacitat, envejable per a mi com a oient i espectador i com a gestor, d'haver trobat aquest personatge, perquè aquest senyor un dia em va escriure i diu: "A tu t'agradaria...?, em podries passar alguna fitxa o alguna referència?", li vaig passar material escrit i material històric, però li vaig dir que gairebé tothom és mort perquè això es va acabar els anys setanta, i ell ha trobat i ha fet... Per exemple, en el programa *Aire*, que també està incorporat, *Aire* de televisió, una de les coses que vàrem (...) va ser un home que el vàrem registrar i al cap de tres mesos es va morir, i va cantar, que era un cantant de tonades pageses de

Calonge, i es va posar un rètol i es va anunciar que... Per què?, perquè la memòria, els records sobre els quals es construeixen les històries col·lectives i les emocions individuals, si no s'enregistren, queden simplement en la memòria individual i verbal de cada una de les persones.

La Fundació Mallorca Literària depèn del Consell de Mallorca i està vinculada a les cases museu Llorenç Villalonga, Pare Ginard, Blai Boned i..., Llorenç Villalonga ja ho he dit, i aleshores hi haurà..., i l'Arxiu del so i la memòria de Mallorca i de cada una de les illes, també, està vinculat. És a dir, el material, que no tot surt per la ràdio i la televisió, quedarà dipositat i a l'accés d'aqueixes coses. En aquest cas la història oral pot ser musical i pot ser testimoni verbal, i hi ha una cosa que..., la mancança d'arxius a les Illes Balears de tota casta, d'arxius audiovisuals, bàsicament, és un dels drames que hi ha a l'hora de construir programes contemporanis de programes històrics, que hem d'anar a pregar i pagar molt car als arxius exteriors, internacionals i estatals, que els tenen. És una llàstima però a les Illes Balears hi ha molts pocs arxius audiovisuals. Esperem que d'aquí a cent anys no lamentin que no els hàgim pogut construir. Nosaltres per la nostra part hi serem i també recuperarem, com ja va dir en el seu moment, els arxius de la Televisió de Mallorca, quan s'hagin solucionat - que sembla que ja - els problemes legals, i emetrem els programes que tenen, com és ara *Memòria i oblit*, també.

I ahir vespre a les deu hi havia un gran dilema, que era escoltar la ràdio o escoltar-ho al *podcast* o al Facebook, que està penjat; veure per televisió *Dues Voltes*, i havies de sopar. Idò podies mirar el programa de televisió i alçar i baixar el so en funció de com anava, escoltar la ràdio també lateralment, i mentrestant sopar, i jo ho vaig fer fent un equilibri, esflorant una magrana amb guants. Permeti'm aquesta divagació, però els convid perquè el dilema era què triava, i vaig triar tots dos, dos grans programes, de veres.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Director. En torn de rèplica intervé la Sra. Cano, per un temps de tres minuts.

LA SRA. CANO I JUAN:

Vostè ha dit que això era abans un projecte que es feia a la televisió de les Illes Balears i que a través d'aquest conveni amb Mallorca literària hi ha una confluència quant a objectius, per una part de recollir, d'arxivar, però també de la necessitat de difondre totes aquestes històries orals, sobretot quan hi ha un dèficit a l'àmbit autonòmic d'aquest tipus de material audiovisual. M'agradaria saber com sorgeix aquesta idea de col·laboració amb els consells, si són vostès que proposen o..., especificar com sorgeix.

Sí que és un projecte que a priori sembla que està molt centrat en el cas concret de Mallorca. Voldríem saber com podria encaixar amb les altres illes, si es pretenen també incorporar altres històries i altres tradicions populars de les altres illes, i si s'ha pensat obrir aquest espectre.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Cano. En contrarèplica intervé el Sr. Director general, per un temps de cinquanta segons.

EL SR. DIRECTOR GENERAL DE L'ENS PÚBLIC DE RADIOTELEVISIÓ DE LES ILLES BALEARS (Andreu Manresa i Montserrat):

Moltes gràcies, Sr. President. Fidelment el projecte de programa és un projecte d'IB3, de la direcció de televisió, passat després, a proposta de La Perifèrica... El programa de ràdio és un programa proposat per Joan Cabot, que era un dels coguionistes o codirectors del programa de televisió. L'acord formal de cessió del material el va fer, per raons d'eficàcia i per raons de prioritat, La Perifèrica; nosaltres som el suport i el gran altaveu i el gran tam-tam, com sempre, de les produccions audiovisuals.

Miri, el gran arxiu folklòric i el gran arxiu fotogràfic del folklore de les Illes Balears, des de Formentera a Manacor, dels anys cinquanta és a Estats Units, i ho va fer Alan Lomax, que era precisament un documentalista i musicòleg que en plena caça de bruixes -era com el Sr. Abril- va haver de partir i va (...) amb un Nagra, que era un magnetòfon molt clàssic, i amb una càmera de fer fotos, i va anar a veure tota quanta persona sabia que cantava a les Illes Balears purament i brillantment el folklore i els instruments, i va fer fotos, i un musicòleg mallorquí que és a Nova York, que es diu Toni Pisà, que és professor de la universitat, ho va rescatar, i aquest senyor emet a ràdios mundials, parlen d'Alan Lomax arxiu, i és emocionant escoltar aquests discs, sobretot la cançó pura de Formentera, la música d'ossos, els cantadors de sonar i ballar i de feines del camp, abans de la contaminació dels anys setanta, del bum turístic que va contaminar el folklore. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Director.

8) Pregunta RGE núm. 13828/17, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Antònia Perelló i Jorquera, del Grup Parlamentari Popular, relativa a mesura de les audiències a IB3.

Per formular la pregunta RGE núm. 13828/17, relativa a mesura de les audiències a IB3, intervé la diputada del Grup Parlamentari Popular Sra. Antònia Perelló.

LA SRA. PERELLÓ I JORQUERA:

Gràcies, Sr. President. Sr. Manresa, bon dia, benvingut novament a aquesta comissió, igualment que tot l'equip que aquí l'acompanya. Bé, veig que el tema de les audiències avui ha tornat a ser interessant. Jo li tornaré a demanar per aquest tema, però no en els mateixos termes en què l'hi ha formulat la meua companya.

Bé, Sr. Manresa, vostè sap que l'empresa Kantar Media és l'empresa, diguéssim, oficial que mesura les audiències de totes les televisions d'Espanya, i que en principi, si no hi ha mesuraments per part de Kantar no hi ha publicitat perquè és...,

en fi, els anunciants no contracten publicitat si no tenen aquestes mesures que es consideren oficials. De fet el mes de març el Consell de Govern va aprovar una despesa de quasi 690.000 euros precisament per cobrir durant tres anys la contractació de l'empresa Kantar a través de FORTA, i ja sabem, i s'ha dit avui també aquí diverses vegades, que els resultats de Kantar són creïbles i ens agraden quan ens són favorables, no?, vostè mateix va celebrar les quotes d'audiència que va tenir el partit que va enfrontar el Mallorca amb el Balears, o avui mateix s'ha referit a les audiències dels informatius que en general són bones.

Per tant, vull entendre que continuarem pensant que aquest és el sistema idoni i correcte per mesures les audiències, per al bo i per al dolent.

Malgrat això, vostès paral·lelament varen encarregar aquesta enquesta interna que varen fer, que no he arribat a aclarir molt bé quina va ser la finalitat o el profit que li han tret a aquesta enquesta interna, però, en principi, varen fer com a 1.063, crec, cridades telefòniques i això ho varen fer durant el segon semestre de 2016. Atès el poc èxit que ha tengut la programació nova que varen estrenar el maig de 2017, no sembla que els fruits d'aquesta enquesta li hagin estat molt útils.

Bé, això em serveix un poquet per posar-me en antecedents de la pregunta que realment li vull fer i és que he vist que vostès ara tenen en licitació un contracte de serveis, precisament per analitzar, per fer una anàlisi qualitativa de les audiències. És a dir, en principi encarreguen una nova enquesta inferior, en principi, a la que varen realitzar vostès mateixos a nivell intern, perquè només contempla un espectre de 700 cridades, però la veritat és que aquesta anàlisi qualitativa em suscita molts dubtes. M'agradaria saber quin és realment l'objecte i també la utilitat que pretenen obtenir a través d'aquest nou contracte. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Perelló. Li contesta el Sr. Director general.

EL SR. DIRECTOR GENERAL DE L'ENS PÚBLIC DE RADIOTELEVISIÓ DE LES ILLES BALEARS (Andreu Manresa i Montserrat):

Moltes gràcies, Sra. Perelló, per les seves preguntes i per l'interès per les audiències. Clar, Kantar Media és una multinacional hegemònica en el món de l'audiometria pagada per grans mitjans, pels petits mitjans i pels anunciants i usuaris. És a dir, és un sistema d'ubicació, repetesc, de 220 audímetres, és una població d'1.200.000 persones que tenen televisions lineals clàssiques i que un senyor amb un comandament tenint en compte quants són a la família de manera teòricament secreta, òbviament secreta, ningú no sap qui són els que tenen els audímetres, i que van rotant en funció d'uns cicles que estan establerts, determinen el que veuen. Val. Hi ha altres audiències que estan en procés de recerca. L'audiència com es pot... és a dir, l'audiència de les televisions per cable o les televisions per satèl·lit, que també es poden computar.

Nosaltres sabem que en el nostre territori pel nivell de penetració internacional, pel nivell de riquesa i benestar, per contractació de plataformes hi ha entre un ús de més d'un 15 o un 17% de televisions, diguem-ne, temàtiques de contractació privada, de pagament, que escapen al control o les plataformes que nosaltres també som algunes plataformes de difusió, per exemple, les plataformes de telefònica que fan a través de la TDT. Això és un punt. És a dir, Kantar existeix, Kantar és el que és, Kantar és la mesura considerada que marca la pauta, però que no és l'únic timó i no és el Vaticà del món, entre altres coses jo no conec ningú amb quaranta anys de vida en el món de... sí, una persona, amb quaranta anys de vida en el món del periodista, periodístic, conec una persona que em va dir: "tenc un audímetre", està a Barcelona i nom Coloma, i em cridar tenc una bona notícia, tenc un audímetre, idò guarda'l perquè això és una cosa que és molt... te pagaran, perquè els paguen, els paguen amb uns vals de retribució. No conec ningú més, i jo trec pel món i no vull saber que ningú en tenguí perquè a més no vull tenir cap intent que puguin dir que nosaltres tenim interès a influir, no diré manipular, sobre això.

L'enquesta interior, l'enquesta interior ha servit perquè cada programa sàpiga quina opinió hi havia sobre els seus continguts i quina opinió tenia la gent induïda per nosaltres, és a dir, cercada a tots els pobles, més de mil persones, com es feia abans. És a dir, nosaltres vàrem fer una altra sèrie d'entrevistes a una sèrie històrica que s'havia fet abans la vàrem continuar fent.

La licitació que està en aquest moment en marxa de 5.500 euros any, renovable un any més, és per saber actituds i expectatives dels ciutadans sobre la nostra programació. És a dir, abans hi havia, abans, dic, abans que nosaltres arribàssim, hi havia una contractació d'uns estudis d'audiència d'IBES, Instituto Balear de Estudios Sociales, una sèrie històrica de consum de mitjans que es va interrompre la contractació per decisió meua perquè hi havia una sèrie continguda i vàrem considerar que eren uns doblers que es podien estalviar.

En el Consell de Direcció d'IB3 es va plantejar si hi havia fórmules per tenir més detall precís, més enllà de Kantar, el perfil i l'opinió de l'audiència sobre la nostra programació i continguts. D'acord amb l'opinió i reflexió que vàrem fer vàrem elaborar unes clàusules, uns plans tècnics i uns plans administratius i vàrem treure la licitació i dia 4 d'octubre crec que es va publicar, i es fa un nou perfil per fer aquesta enquesta de consum durant un any, prorrogable a dos, detallat sobre... de manera específica el perfil de l'audiència de les Illes. No és per qüestionar Kantar, és per completar-ho, tant a la ràdio com a la televisió i amb perfils.

Per què no s'ha fet amb la mateixa empresa que ho feia abans de la sèrie anterior? Perquè no podíem fer-ho, perquè hagués estat una redundància o reiteració de contractes a un mateix contractista. A posta hem fet una licitació oberta i que hi participi qui vulgui.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Manresa. En torn de rèplica intervén la Sra. Perelló per un temps de dos minuts, deu segons.

LA SRA. PERELLÓ I JORQUERA:

Sí. Bé, gràcies, Sr. Manresa, per les seves explicacions, però li he de reconèixer que no m'ha quedat massa clar quin és l'objecte d'aquest contracte, pel que vostè m'ha dit, és més, ja no em va quedar clar quan vaig mirar els plecs que regeixen aquesta contractació. Si va als plecs de clàusules administratives particulars no es defineix quin és l'objecte i si un va al plec de prescripcions tècniques l'únic que diu és que es vol el perfil d'audiències per illes resultant de la seva programació a l'estudi qualitatiu. Aquesta idea d'estudi qualitatiu, doncs, jo continuu tenint els mateixos dubtes que tenia al principi.

Aquesta idea de donar resposta -i cit literalment- "a aquests objectius dins de les noves dinàmiques de consum audiovisual i generar aprenentatge per IB3 de manera global", em sembla una cosa tan absolutament difusa i tan absolutament ambigua que al final, quan tenguem l'empresa adjudicatària, doncs, li podem encarregar pràcticament el que vulguem.

I a mi el que em preocupa realment és que, tenint en compte que les audiències que mesura qui oficialment ho fa, i que, a més, hem continuat contractant, el que es pretengui ara a través d'aquest contracte és que se'ns faci un informe *ad hoc* del que volem que digui, és a dir, que no estiguem tant davant d'un tema de compleció de les mesures que fa Kantar oficialment com tenir la famosa enquesta o el famós informe que ens digui que les audiències són molt millor de les que realment són. Això és la meva preocupació. M'agradaria que vostè em confirmàs que això no serà així.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Perelló. En torn de contrarèplica intervé el Sr. Director general per un temps d'un minut, trenta segons.

EL SR. DIRECTOR GENERAL DE L'ENS PÚBLIC DE RADIOTELEVISIÓ DE LES ILLES BALEARS (Andreu Manresa i Montserrat):

Moltes gràcies, Sr. President. Moltes gràcies, Sra. Perelló. Amb tots els respectes, vostè és jurista, vostè no prejutjar que amb una licitació pública nosaltres intentem manipular la resposta i la feina de l'adjudicatària que no sabem qui serà, així de clar. És a dir, històricament durant deu anys es va contractar IBES, jo vaig dir, aturau perquè aquest contracte, la feina que fa, volem saber una cosa que ens serveixi a nosaltres no que serveixi als catorze mitjans de les Illes Balears, sinó que ens serveixi a nosaltres concretament. Ho vàrem aturar, i quan el senyor d'IBES va venir i va dir, escolta, jo us oferia això de bell nou i tal... vàrem dir, no ho podem fer, una seqüència de contracte de bell nou.

Però no demanarem *ad hoc* els resultats, demanarem *ad hoc* el plantejament de les preguntes, les respostes seran dels ciutadans, lliures, a més, plenament transparent, plenament obert, sense cap tipus de manipulació.

Cada matí ens crucifiquen, no passi pena, no tenim cap ganes nosaltres que ens santifiquin, ja tenim crucifixions.

Li dic, vostè és jurista i no pressuposi que hi ha una manipulació del contracte, en aquest cas de la resposta al que nosaltres demanam. Li dic, afectuosament, eh!.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Manresa.

9) Pregunta RGE núm. 13836/17, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Alberto Jarabo i Vicente, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a programa de cultura LGTBI.

Per formular la pregunta RGE núm. 13836/17, relativa a programa de cultura LGTBI, intervé el diputat del Grup Parlamentari Podem Illes Balears Sr. Alberto Jarabo i Vicente.

EL SR. JARABO I VICENTE:

Sí, gràcies, Sr. President. Siau benvingut, Sr. Manresa i la resta del seu equip. Bé, sabem que des de la temporada anterior la ràdio autonòmica disposa d'un programa de temàtica LGTBI, i el volíem felicitar perquè consideram que aquests continguts són necessaris en una radiotelevisió pública que evidentment han d'emetre continguts de servei públic i que han d'atendre precisament la diversitat social de la nostra comunitat, tal com vostè sempre ha insistit que faria.

A més, crec que és una bona resposta també a les crítiques que des d'aquí li vam comentar en el seu moment, respecte de l'aparició de personatges un tant homòfobs a determinada tertúlia d'un programa d'IB3, concretament al *Dues voltes* i entenem que aquelles equidistàncies potser no siguin les més necessàries en una televisió de servei públic, a una tertúlia que hi va haver en el seu moment on apareixien persones amb unes tendències, amb uns comentaris que evidentment podrien ser fins i tot constitutius de delictes d'ofenses, no?

A partir d'aquí, insistir en la necessitat d'aquesta visibilització, del respecte per a aquestes persones, que evidentment s'ha de normalitzar i entenem que aquest programa *Fons d'armari* respon a aquestes necessitats. A més, és una bona continuïtat d'un altre programa que ja hi va haver fa uns anys, que es deia *Cap i cua* sobre la mateixa temàtica i que s'havia perdut durant la legislatura anterior.

És evident que encara patim a la nostra societat comportaments i comentaris homòfobs de manera molt més habitual del que ens agradaria i, darrerament, hem vist com fins i tot el president del Consell de Mallorca patia comentaris contra la seva orientació sexual. Però bé, també hem vist com Ben Amics denunciava comportaments homòfobs també dins la policia local de Palma.

Crec que és una línia que està bé que es pugui mantenir i el que ens agradaria saber és si hi ha la possibilitat d'estendre aquests continguts també al marc televisiu del nostre ens.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Jarabo. Li contesta el Sr. Manresa.

EL SR. DIRECTOR GENERAL DE L'ENS PÚBLIC DE RADIOTELEVISIÓ DE LES ILLES BALEARS (Andreu Manresa i Montserrat):

Moltes gràcies, Sr. Jarabo i Vicente, i gràcies pel suport a aquest programa. I sobre els comentaris a què vostè fa referència fa més de mig any, va ser un participant individual a un programa en directe que va fer la seva expressió de la seva opció fora del marc de la lògica, d'acord.

El programa *Fons d'armari*, jo no vaig demanar cap guió previ, vaig parlar amb el presentador abans quan em va dir el faré, la directora a la ràdio, a mi m'agradarà veure'l, escoltar-lo, però sobretot no faceu un programa de guetos, i em diu: no, no, nosaltres tot el contrari; perquè per fer normalitat heu de fer evidenciar les coses com són, sense haver de fer extravagàncies folklòriques. Jo l'he escoltat moltes vegades i hi ha una proposta per traslladar-ho a la televisió, hem de definir el format i el sistema de visualització, òbviament, i d'entreteniment com ha de tenir un contingut un programa de la televisió.

El primer programa de *Fons d'armari* presentat per Xisco Nadal, que jo no vaig demanar què és i com va, el vaig sentir i el varen protagonitzar personatges d'IB3, que expressaven públicament la seva circumstància diversa sexual i com l'havien relacionada amb la seva família des d'infants. Jo evidentment no deman a ningú com camina, què menja, què li agrada, què vota, ni quina opció té, o quina... I aleshores va haver-hi personatges de la casa que amb una naturalitat, amb una creativitat i amb un interès més enllà de la seva circumstància, varen expressar com havien arribat a vèncer, diguem-ne el mur familiar a rompre fa 30 anys, o 20 anys la revelació d'una identitat sexual distinta del que sol ser, entre cometes, habitual.

Dur-ho a la televisió, jo crec que és un servei públic, protecció a les minories, a les singularitats, diversitat, a la regularització. A l'Acadèmia de Televisió varen premiar Telemadrid pel seu seguiment, gairebé monogràfic, durant una setmana del *Gay Pride* i dels seus programes especials a la radiotelevisió, a les xarxes, per explicar amb naturalitat la diversitat LGTBI. I encabir a la naturalitat, tothom és normal, a la naturalitat social i radiofònica audiovisual les singularitats, jo crec que és una de les feines d'una radiotelevisió pública. Hem de trobar la fórmula audiovisual perquè no sigui un programa diguem-ne d'exageració, o de pena. Bé, també hi ha expressions diguem-ne..., o de..., no ho sé, que tenguí una eficàcia audiovisual i de normalitat clara.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Director. En torn de rèplica intervé el Sr. Jarabo, per un temps de dos minuts, vint-i-cinc segons.

EL SR. JARABO I VICENTE:

Sí, gràcies, presidenta. I gràcies, Sr. Manresa per mantenir la distància respecte d'una caricaturització (...) d'aquest tipus de diversitat sexual, i és evident que sí hem de normalitzar el

dia a dia d'aquestes persones i, com vostè ha dit, les orientacions sexuals de personatges que formen part d'IB3 i de tota la nostra societat, però evitant, crec que és evident, una imatge clàssica dins els mitjans audiovisuals, dins la creació cultural a Espanya i també a molts països, d'evidentment intentar això, o ridiculitzar, o caricaturitzar. Per tant, crec que coincidim.

A partir d'aquí, l'encoratjam a difondre i a estendre aquest tipus de continguts, que, a més, entenc que formen part ara mateix també..., no diria d'una certa línia d'IB3, però sí que formen part de la perspectiva de la creació cultural a les nostres illes. Ho dic també perquè vostès participen en un documental també valent, com és de l'arquitecte José Ferragut, *Vida i mort d'un arquitecte*, arquitecte que era homosexual i que va morir precisament assassinat, com bé diu també la seva sinopsi, pels silencis, per la doble moral, per l'homofòbia d'aquella època i també per la corrupció, etc; per la qual cosa, entenem que s'ha de ser, ja no valent, sinó evidentment normalitzar i retornar i recuperar d'alguna manera la història viva del que van patir aquestes persones, rellevants en el cas de José Ferragut, i crec que la televisió i més tractant-se del servei públic, evidentment ha de fer visible i recuperar la història d'una manera més realista de com es va intentar escriure la història en el nostre passat.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Jarabo. En torn de contrarèplica intervé el Sr. Director general, per un temps de dos minuts, trenta-cinc segons.

EL SR. DIRECTOR GENERAL DE L'ENS PÚBLIC DE RADIOTELEVISIÓ DE LES ILLES BALEARS (Andreu Manresa i Montserrat):

Sí, moltíssimes gràcies, Sr. President. És clar, trobar el to i trobar la normalitat i evitar les circumstàncies estrambòtiques és el gran (...). Quan vàrem veure la primera versió, per deferència del director, de *Vida i mort d'un arquitecte*, jo ho vaig veure i li vaig un comentari al director de la televisió i a ell per escrit, dient: d'acord, però no hem de tenir cap punt de possible..., donar peu a homofòbia, encara que hagin passat 50 anys de la mort, o 40 anys de la mort, hi havia algunes declaracions i expressions periodístiques i policials que reflectien la crònica del moment. Val, va haver-hi un petit ajust simplement, però el director va dir: és que hem de reflectir exactament com era i com encara hi ha gent que expressa la diferència d'un senyor que va dir..., aqueixa "tara", i això no és una tara, i era un arquitecte de 90 anys, que ara va morir, fa molt poc temps que ho va dir; és clar, això no era una tara, això era una circumstància personal o una vida privada no expressada, que, com vostè diu, li va costar la mort. Jo crec que l'homenatge a aquest arquitecte, a la seva obra, és l'autor de Gesa i l'autor de La Porciúncula i de centenars de cases i autor de denúncies contra la corrupció en el temps de franquisme, per part dels falangistes arquitectes poderosos, és una homenatge certa a la memòria de'n Ferragut i també a un gai secret que era en aquest cas, sense fer relats estraforaris. Sí hi havia un relat policial que mantenim i un llenguatge estraforari, relats periodístics i judicials i un arquitecte que ja és mort, que tenien

expressions que no sortien del normal. Però ara ja és entrar en un detall històric. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Manresa.

10) Pregunta RGE núm. 13829/17, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Antònia Perelló i Jorquera, del Grup Parlamentari Popular, relativa a tractament realitzat per IB3 dels successos de l'1 d'octubre.

Per formular la pregunta RGE núm. 13829/17, relativa a tractament realitzat per IB3 dels successos de l'1 d'octubre, intervé la diputada del Grup Parlamentari Popular Sra. Antònia Perelló i Jorquera.

LA SRA. PERELLÓ I JORQUERA:

Sí, gràcies, Sr. President. Sr. Manresa, la llei que regula IB3, en el seu article 2, quan es refereix al servei públic de radiotelevisió com a un servei essencial, diu que aquest servei essencial ha d'estar orientat, entre altres coses, a satisfer les necessitats democràtiques, socials i culturals dels ciutadans i també a garantir la llibertat d'expressió i el dret dels ciutadans a rebre una informació independent, objectiva, imparcial, veraç i pluriinsular. A més a més l'article 4 diu que l'exercici de la funció de servei públic té com a finalitat promoure el coneixement i la difusió dels principis i els valors constitucionals.

No crec que faci falta recordar aquí que estam davant d'una ràdio i televisió públiques, sufragades pels doblers de tothom.

I la meua pregunta és, Sr. Manresa, vostè creu que el programa *Dues voltes* emès dia 4 d'octubre en relació amb el que va succeir a Catalunya dia 1 d'octubre aconsegueix aquests principis, aquests requisits que marca la llei?

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Perelló. Li contesta el Sr. Director general.

EL SR. DIRECTOR GENERAL DE L'ENS PÚBLIC DE RADIOTELEVISIÓ DE LES ILLES BALEARS (Andreu Manresa i Montserrat):

Moltes gràcies, Sra. Perelló, i gràcies per recordar-me la llei, que és bo llegir-la sempre i tenir-la present. Jo crec que aquest programa va acomplir d'una manera periodística, en viu, perquè és un programa fet en directe, en viu, encara que després era enregistrat i muntat, però tots els testimonis eren en viu, en el lloc, no va vulnerar cap dels conceptes d'equilibri, neutralitat, pluralitat i respecte, diem-ne, per part nostra a la llei. Les opinions recollides són de cadascú, que es recullen. Jo crec que en aquest cas no hi havia cap estridència feridora.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Director. En torn de rèplica intervé la Sra. Perelló, per un temps de quatre minuts.

LA SRA. PERELLÓ I JORQUERA:

Sr. Manresa, no deguérem veure el mateix programa. Jo vaig veure..., l'he vist dues vegades, a més, perquè no hi hagi cap tipus de dubte, perquè no hagi tengut una percepció, diguéssim, afectada per les meves pròpies opinions, però li puc assegurar que els seixanta minuts de programa no denoten cap tipus de neutralitat, cap tipus d'imparcialitat, i per descomptat cap tipus d'equilibri, sinó més bé tot el contrari.

A mi, Sr. Manresa, em va semblar un programa que tenia per objectiu únicament i exclusiva lloar un referèndum que era absolutament il·legal, fer una apologia de la il·legalitat, i això des d'una televisió pública. Es va donar un absolut predomini a totes les opinions que eren favorables al que s'estava celebrant a Catalunya, i les poques opinions divergents que es varen emetre en aquest programa varen tenir imatges de fons que eren clarament dirigides a vendre una imatge per part de la reacció de l'Estat espanyol en defensa de la legalitat i de la Constitució com si fos un estat repressor.

Em sembla una absoluta vergonya, Sr. Manresa, que aquí avui vostè digui, i quedi reflectit al *Diari de Sessions*, que aquest programa va ser una actuació periodística neutral i equilibrada, quan qualsevol personal que vegi el programa només pot arribar a la conclusió que IB3, amb aquest programa, estava a favor d'una actuació manifestament il·legal, i em sembla molt lamentable. L'únic consol que tenc, Sr. Manresa, és que aquest programa té una escassíssima quota d'audiència, i que aquest dia, com sol ser habitual en un programa dels que més ens costen, va tenir un simple 1,8% de quota d'audiència; afortunadament poca gent va veure aquest programa. Em sembla vergonyós, i m'agradaria molt, Sr. Manresa, que aquestes situacions no es tornassin a produir i que no ens insulti quan ve aquí i ens parli de neutralitat, de neutralitat, per parlar d'aquests temes. Gràcies.

(Se sent de fons el Sr. Director general qui inicia la seva intervenció de manera intel·ligible)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Perelló. Esperí un moment, Sr. Director...

EL SR. DIRECTOR GENERAL DE L'ENS PÚBLIC DE RADIOTELEVISIÓ DE LES ILLES BALEARS (Andreu Manresa i Montserrat):

No, no, deman empara. Jo no he insultat ningú i menys... No he insultat ningú.

EL SR. PRESIDENT:

Perdoni, jo he d'ordenar el debat; no entreu en diàleg, per favor, senyors, podeu contestar serenament. Li contesta el Sr. Director general per un temps de quatre minuts.

EL SR. DIRECTOR GENERAL DE L'ENS PÚBLIC DE RADIOTELEVISIÓ DE LES ILLES BALEARS (Andreu Manresa i Montserrat):

Una de les qüestions que vaig dir i he repetit és dir que no vendria a renyar ni a polemitzar políticament amb cap dels seus representants polítics, de cap casta. Tenc com a norma i com a instrucció sempre per a la gent que fa feina amb mi que no polemitzin injustament a les xarxes socials i que evitin les situacions de confrontació i polèmica, però dir que... hem fet una apologia de la il·legalitat, ho ha dit una sèrie de vegades, i jo consider que venint de vostè, que ha dit que és jurista, que ha estat magistrada suplent de l'Audiència, que ha estat cap i director general de l'Advocacia, són paraules majors, i després que posi la cirereta dient que els he insultat. No. Ho entendré com una circumstància retòrica, i entengui que em sent enormement incòmode.

Defensaré l'autonomia periodística, els criteris..., és a dir, un periodista, sí que ho són, és a dir, la gent que ha fet aquest programa són periodistes, Neus Albis, Maria Salas, Maria Antònia Mas, Jaume Rodríguez, el realitzador...

EL SR. PRESIDENT:

Perdoni, Sra. Perelló, no entri en diàleg. Per favor, deixi contestar el Sr. Director.

EL SR. DIRECTOR GENERAL DE L'ENS PÚBLIC DE RADIOTELEVISIÓ DE LES ILLES BALEARS (Andreu Manresa i Montserrat):

No, no era cap ordre, que em donava, no.

És a dir, és que estic descol·locat de bon de veres. És a dir, jo vaig dir: si anau allà, sigueu equilibrats, periodistes i contau el que passa i parlau amb tothom. És a dir, els informatius, perfecte, no hi va haver cap problema.

A *Dues voltes* varen entrevistar dos germans i una parella, és a dir, dos germans que pensaven el mateix i una parella que no pensaven igual, és a dir, dos germans distints d'opció política, una parella distinta d'opció política. Varen anar a diferents escoles on es votava, a Gràcia i a l'Eixample; també a l'Hospitalet, i a l'Hospitalet es va veure la fractura social i ideològica que hi pot haver. D'allà varen explicar com es votava, els Mossos no feien res i es va recordar la corrupció de la família Pujol, per exemple. Un dels moments de més tensió va ser el de la visita de la batlessa socialista de l'Hospitalet, i mostraren com li demanaven la dimissió en públic i la responsabilitzaven d'haver estirat massa la corda. L'endemà de l'1 d'octubre varen parlar dos periodistes bàsicament de dues coses, (...) hi havia hagut bàndols, posant sobre la taula el partidisme dels mitjans de comunicació a Catalunya, que és evident que n'hi ha hagut per un costat i per l'altre, i mostrant l'acreditació que havia repartit la Generalitat presentant-ho que era un error partidista.

Quasi tots els protagonistes varen ser illencs empadronats a Catalunya, que són una minoria -pel descompte de resident solen viure a Mallorca per tenir la gràcia i per poder venir a meitat de preu a Mallorca-, i la idea va ser explicar el que

passava l'1 d'octubre a peu de carrer entre els testimonis pactats prèviament i l'Hospitalet com a contrapunt. La resta de coses va ser que els independentistes es mobilitzaven. Clar, hi va haver 2 milions de persones que varen anar a votar, 2 milions de persones que eren visibles a les càmeres, i vàrem anar a cercar..., nosaltres vàrem anar a fer un reportatge del que passava, del que passava, 2 milions de persones que votaven i 2 milions de persones que tenien dificultats i problemes.

Jo crec que va ser complet i satisfactori. És que em pareix que establir criteris que és una apologia de la il·legalitat... i que jo els he insultat és... fora de si. Miri, jo no vetaré mai cap història que estigui ben contada i que s'ajusti als principis de neutralitat, independència, realitat, eficàcia, i que no atribueixi cap delictes a ningú ni cometin cap delictes mentre el facin. Jo no crec que a *Dues voltes* hagin fet cap delictes ni hagin induït a fer cap delictes, han explicat el que passava, com han fet centenars de televisions i de diaris de tot el món, i ho han fet bé.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Manresa.

11) Pregunta RGE núm. 13837/17, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Alberto Jarabo i Vicente, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a audiència.

Per formular la pregunta RGE núm. 13837/17, relativa a audiència, intervé el diputat del Grup Parlamentari Podem Illes Balears Sr. Alberto Jarabo i Vicente.

EL SR. JARABO I VICENTE:

Gràcies, president. Sembla ser que el Partit Popular es quedarà amb les ganes d'aplicar el 155 a Catalunya, després del possible anunci d'eleccions del Sr. Puigdemont, i el vol aplicar aquí, al nostre ens públic. Em sent molt avergonyit per la intervenció de la Sra. Perelló, amb aquest plaer de *lista sádica* intentant aplicar la legalitat fins a extrems paroxistes. En fi..., supòs que li agradaria poder condicionar el relat de la realitat com es fa a Televisió Espanyola o a Telemadrid a dia d'avui.

Bé, passarem a la pregunta, molt concreta i molt breu. Vostè ja en la seva primera compareixença aquí deia que un dels seus objectius havia de ser assolir el repte de cercar noves audiències i especialment arribar als joves, que sembla ser que s'estaven apartant un poc dels continguts un tant rancis que s'emetien al nostre ens durant la passada legislatura; no tots, evidentment, però sí que hi havia aquesta olor a naftalina. Per tant, simplement, fins a quin punt considera el Sr. Director que s'ha assolit aquest repte d'arribar a una audiència més jove.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Jarabo. Li contesta el Sr. Director general.

EL SR. DIRECTOR GENERAL DE L'ENS PÚBLIC DE RADIOTELEVISIÓ DE LES ILLES BALEARS (Andreu Manresa i Montserrat):

Bones. Gràcies, Sr. Jarabo. El gran repte de la Ràdio i la Televisió de les Illes Balears i de totes les ràdios i les televisions del món és empatitzar, conquerir, mantenir i retenir les audiències joves, evitar ser mitjans de comunicació per a classes sedentàries, adultes, majors i ancianes, i rurals, i aquest és un repte en el qual treballam cada dia intentant fer-ho.

Ahir vespre, abans de veure *Dues voltes* sobre el bilingüisme o no sobre l'exigència del català a la sanitat, un gran programa equilibrat, plural, més enllà de qualsevol mesura d'equilibri, per exemple, vaig veure per Internet, que és un altre sistema, per YouTube, a través del Facebook històries del meu barri, de Gabi Beltrán, reportatge fet d'*Els Entusiastes* que s'emet avui vespre que estava anticipat. Jo coneixia la història, la vaig tornar veure (...) i després vaig mirar tres històries més, que eren com a cinc minuts cada una, que hi havia a *Els Entusiastes*.

Un jove que té dotze anys que nom Arnau, que conec, em va dir, què puc veure a més del programa del vespre aquest de la mar a la televisió quan jo no som a classe? Dic, a veure, tu sempre que vas per Internet mira aquest programa, li va fer un enllaç a la plana de YouTube d'*Els Entusiastes* perquè el miràs. I em va dir, "ah, molt bé! M'ha agradat molt, algun m'ha agradat molt". Li vaig dir, sí, perquè clar eren de música, de dibuixants, de pintors i això. Diu, "ho passaré als meus amics". Idò, això és el repte, és a dir, que a mi m'agradi veure una història, una historieta de Gabi Beltrán i de Tolo Seguí, de Bartomeu Seguí sortint per la televisió i al mateix temps ho pugui veure gent de dotze anys i ho pugui veure una persona major que jo o una persona intermèdia. Això és un gran repte i el gran repte és fer-nos veure i fer-nos evident.

Les televisions públiques, hem dit altres vegades, internacionals redueixen de cada vegada més els espais infantils i juvenils i els posen en els canals de les tauletes d'internet i de les tauletes de televisió i de YouTube i en els canals indirectes de xarxes socials. Llavors, nosaltres hem de cercar el forat entre programes per a gent seriosa, programes de debat i polèmica, entreteniment i concurs cultural, que funciona la mar de bé en haver dinat *Agafam si pots*, algunes pel·lícules que ja és un món que és molt més car i molt difícil, retransmissions esportives, el múscul de l'informatiu i l'entreteniment i els magazins en la mesura que sigui creació més els espais de ficció que, com vostè sap, la ficció és molt cara.

Com ha anat? Tota la... com podem (...), tot segons Kantar, paraula de Déu -perdonau-, paraula de Kantar, del 22,4 al 24% l'audiència de menys de 44 anys, l'hem augmentada un punt i mig, val?, segons... és a dir, que és el contrari del que passa a les televisions de FORTA que augmenta els seus continguts a persones majors, és a dir, a persones... nosaltres televisió petita, televisió més barata llevat de la televisió d'Astúries en proporció, la més petita de tot l'Estat té l'audiència de televisió més jove. I el moment més consumit per aquest públic, és a dir, de 25 a 44 anys són *Agafam si pots*, *5 dies*, *Zoom* i *Gent de la mar*. Algunes vegades amb quotes, segons Kantar, que arriben al 10%.

Jo crec que són molts més dels que compten i diuen perquè Kantar a la fi és pluviòmetre que agafa la pluja habitual, però que quan plou molt s'adona que hi ha molta més gent que té pluviòmetres.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Manresa. En torn de rèplica intervé el Sr. Jarabo per un temps de tres minuts, trenta segons.

EL SR. JARABO I VICENTE:

No, no faré ús de la paraula. El vull felicitar per aquest increment del punt i mig i pel seu doble criteri d'avaluació d'audiència, el personal i el de Kantar. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Jarabo. Vostè vol fer ús de la paraula?

EL SR. DIRECTOR GENERAL DE L'ENS PÚBLIC DE RADIOTELEVISIÓ DE LES ILLES BALEARS (Andreu Manresa i Montserrat):

Sí, si em permet.

EL SR. PRESIDENT:

Sí, és clar, té quaranta segons.

EL SR. DIRECTOR GENERAL DE L'ENS PÚBLIC DE RADIOTELEVISIÓ DE LES ILLES BALEARS (Andreu Manresa i Montserrat):

Quant?

EL SR. PRESIDENT:

Quaranta segons.

EL SR. DIRECTOR GENERAL DE L'ENS PÚBLIC DE RADIOTELEVISIÓ DE LES ILLES BALEARS (Andreu Manresa i Montserrat):

Bé. Moltes gràcies a tothom. També a la diputada Perelló Jorquera, no, si m'he enfadat és perquè jo procur no insultar mai ningú i llavors he considerat que ho havia de dir, acceptaré qualsevol crítica, qualsevol història, però tinguin la consciència i tranquil·litat tothom que des de la Radiotelevisió Pública no farem una televisió ni una ràdio de partit, sectària, militant, vetadora, més que militant per a la felicitat i per a l'alegria i per a la diversitat social i la pluralitat. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Director. Una vegada esgotat l'ordre del dia d'avui només queda agrair la presència del Sr. Andreu Manresa i Montserrat, director general de l'Ens Públic de Radiotelevisió de les Illes Balears i dels seus acompanyants.

I no havent-hi més assumptes a tractar, s'aixeca la sessió. Gràcies.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS